

A dömösi csodafa

Az erdeinkben fellelhető népi szakrális emlékeink különleges értékét jelentik hazánk kulturális kincseinek. Az Őrségtől a Zemplénig, a Szatmártól a Hángig öreg képesfák, lassan csordogáló vízű, csodatévő erejű szent források, gyógyerővel megáldott kőutak és egykori jelenések emlékét őrző kő- és fakeresztek bújnak meg országszerte.

Mind-mind egy-egy régi hagyományon alapuló népi liturgiai szentség emléke, a ma mindinkább elszentségtelendő világunkban.

Az örült tempóban lüktető bevásárlásokkal, az ajándék beszerzés hektiku-

san idegeskedő kényszereivel felmorzsolódó adventi időszakban, a lelassulás, az elgondolkodás, a várakozás kis szigeteiként becsülhetjük meg a közeli erdeinkben található erdei szent helyeket.

Mert a szentség átélésének, átérzésének az emberi életben fontos szerepe és helye van, vagy kellene, hogy legyen. Ennek hiánya jelenik meg felkiáltójelként a „...*de gyorsan elszaladt a Karácsony!*” jelentéstartalmú, már közhangként elhangzó ünnepzáró mondatainkban.

A Visegrádi-hegység Dunakanyarra lefutó Malom-patak völgyének mélyén, a településhez közel, a Vadálló-kövek meredeken felszökkenő gerincének tövében, csendes kis erdei kápolna áll.

Emléke egy 1885. évi Szűz Mária jelenésnek, mely során két libapásztor lánykának, a Simon-dűlői erdőrészen álló fiatal bükkfán jelent meg a Boldogságos Szűz, karján a gyermek Jézussal.

A leírások szerint e patakszálen álló egykori csodafán a természet által rajzolt Szent Szűz képmás volt látható, az egyik ága alatt pedig egy világító fehér kereszt. A képmást éjszakánként apró csillagok vették körbe, s időnként napkelte után maga a Szent Szűz is megjelent néhány pillanatra.

A Szent Csodafa nagyon hamar búcsújáró helyé vált, csodás gyógyulások is egyre látogatottabbá tették. Végül olyan sok zarándok járt már Dömösön

keresztül, hogy nem tudták fenntartani a községben a rendet és 1887 áprilisában, csendőrök felügyelete mellett kivágták a szent fát.

A népi emlékezet azonban megtartotta a hely tiszteletét és évekkel később kicsiny kápolnát emeltek fel az egykori bükkfa helyén, melynek apró oltárát virágokkal díszítették, környezetét rendben tartották. Így látható ma a Szentfa Kápolna az egykori Simon-dűlőben.

A hely mit sem vesztett erejéből és a mélyen gyökerező, a csodákban reménykedő ember hitéből, melyre még ebben a felvilágosult, tudományosan technokrata, és racionális szellemű világban is jó néhányan vágyakoznak. Nyíltan vagy titokban. Mert ez is az egészséges emberi mivoltunk része, kinek-kinek hite vagy éppen meggyőződése szerint.

Kép és szöveg: Nagy László

